

foldede sig ude over Vandet; for at se paa Dampene og Sejlskibene og paa de travle Maager — paa alt det, som Pibekraverne ikke havde kunnet knægte og kristne.

Men denne Dag fulgte Kirkeklokkerne ham helt herud til Søen. Som en besværgende Mumlen blev deres Dødsklemten ved at lyde i hans Øre, mens han sad dér med sit anstrengte Smil og under rynkede Bryn saa' ud over Strømmen af de pyntede og veltilfredse Søndagsspaserende. Dér kom en brednakket Herre vandrende med Næsen i Sky og begge Hænderne bag paa Ryggen, en Jurist — skønnede han — maaske en Aagerkarl, en Tyvekæltring, der i en eller anden Kirke havde hentet sig Absolution for Ugens Synder og nu promenerede sit genfødte Menneske med en Havannacigar i Munden. Og dér kom en anden brednakket Herre, en Tvillingbroder til den første, der havde en yppig, blond Dame under Armen og to Smaapiger ved Haanden, en lykkelig Familiefader, der havde fundet sit Felt her i Livet som Agent i Tinknapper, grundet en velsignelsesrig Eksistens paa en Provision af fem Procent. Og der kom Studenter og Soldater, unge Piger og gamle Damer, hver udluftende sit lille, hyggeligt indrettede Sneglehus, der for dem var den hele Verden. Beskedne Folk! Lykkelige Mennesker! Brave, rettroende Sideniusser!

Han vakttes ved Lyden af en Række Stød i en Dampføjte; en stor Fragtdamper gled lidt efter